

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

15. Aprilis. Nec sordidum, atque incompositum in te quidquam patere, sed
& affectatam diligentiam, quæ mollius aliquid, & arrogantiùs sapit, procul
habe. S. Ignat. apud Bart. I. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

Deo, i
nihil d
oni, ne
masch
s chara
severis
vitæ l
etur; q
ris att
us: alti
do; de
liberat
iam co
m velle
qui mor
at lic
ntur la
argari
excol
pina n
exib
exilis est , leonem tamen , ne designata m
currat ad metam, multum moratur. Quan-
tò magis aliquem diligis , tantò vigili ma-
gis censurâ maculam in eo singulam per-
sequere.

15. Aprilis.

Nec sordidum , atque incompositum in te
quidquam patere, sed & affectatam dili-
gentiam, quæ mollius aliquid , & arro-
gantius sapit, procul habe. S. Iguat. apud
Bart. l. 4.

UT suam mundities laudem , ita risum
meretur superstytiosa vanitas , quæ
crines in aciem locat, tingat, fingitque , &
curas, Deo, ac æternitati debitas , his cre-
pundiis impendit.

Etiam in cilicio exosæ debent esse tibi
sordes , ne horrore arceas , quos allicere
debiasses. Sui usque ad pædorem, & sordes
neglectus, ejus virtus sit, qui sibi soli vivit,
& spontaneo abditus sepulchro, vivis pu-
trescere incipit.

Quidquid sordium est, detestatur ani-
mus, qui aspirat ad cœlestem illam civita-
tem, cuius plateæ omnes aurum mundum,
& sequi parat agnum sine maculâ.

Adi

Adi licet squalorem carcerum, noso
miorum pædorem accede, sed ita in hi
sicut solis radii in cæno, versare, invisi
le lutum, nec inficitur. Si quid tibi son
um adhæsit, maturè expia.

16. Aprilis.

*Operarius non ad aurum tractandum,
lutum venisse cogitet, acutique in
custodiâ curam, ne in se admittat
biem, quam ex aliis satagit defricari.*
Ignat. vitæ l. 4.

Non opus est valentibus medico,
malè habentibus, ubi corruptioni
jor, pestis urget acerbior, eò primùm
volet tam corporum, quam animarum
chiater; præmunitus tamen, ne & ipse
tium trahat.

Si piscator se mergat, ut unionem iun
niat; si se medicus occidat, ut æger sanetur
non piscatio, non curatio hæc, sed insan
sus. Idem est, qui animæ suæ labem aspe
geret, dum abluit alienam.

Non obviæ virtutis esse debet, qui pe
catorum conversioni operam suam vu
addicere. Magnum est, quod aggreditu
nec satis tutum, nisi quasi impeccabilis si